

Islams Ahmadiyya Menighed

Beskrivelse af trosgrundlag

Islams Ahmadiyya Menigheds trosgrundlag er baseret på Koranen og profeten Muhammads udtalelser, dvs. autentiske beretninger i hadith-litteraturen som er i overensstemmelse med Koranens lære. Islams Ahmadiyya Menigheds overbevisning er, at Koranen er Guds åbenbarede og velbevarede ord til profeten Muhammad, og at profeten Muhammad er det bedste eksempel til efterlevelse og 'Profeternes segl'. Islams Ahmadiyya Menighed knytter sig til islam som tro og religion. Nedenfor fremlægges det centrale i Islams Ahmadiyya Menigheds trosgrundlag.

De fem søjler i islam

Islams Ahmadiyya Menighed tror på, at den grundlæggende praksis for en muslim er den praksis, som beskrives som 'de 5 søjler', som fremlagt af islams grundlægger, profeten Muhammad. De fem søjler er: (1) At bevidne at der ikke er nogen Gud/tilbedelsesværdig foruden Allah, og at Muhammad er Allahs sendebud, (2) at 'opretholde' bønner - dvs. bede de fem daglige bønner, (3) at give almisse (*zakat*), (4) at faste i måneden ramadan samt (5) at udføre *hajj*, dvs. at tage på pilgrimsfærd ved islams hellige steder i Mekka og Medina, medmindre ydre forhold forhindrer det.

De seks trosartikler

Islams Ahmadiyya Menigheds medlemmer tror også på, at den grundlæggende tro for en muslim er det, som beskrives som 'de seks trosartikler' i islam, som fremlagt af islams grundlægger, profeten Muhammad.

Disse er: (1) Troen på den Ene Gud, (2) troen på Guds engle, (3) troen på Guds hellige bøger, (4) troen på Guds profeter, (5) troen på dommens dag samt (6) troen på den guddommelige forudbestemmelse.

Islams Ahmadiyya Menighed anerkender alle fire – Abu Bakr, Umar, Uthman og Ali – som retmæssige arvefølgere til profeten Muhammad og knytter sig dermed overordnet til en sunnitisk tradition.

Den Lovede Messias og Mahdi og øvrige overbevisninger

Foruden den foroven nævnte grundlæggende overbevisning, er Islams Ahmadiyya Menigheds overbevisning på denne baggrund, at Hazrat Mirza Ghulam Ahmad fra Qadian i Indien (1835-1908), som etablerede menigheden i 1889, i én person var opfyldelsen af Koranens og profeten Muhammads forudsigelser om både den lovede messias og om mahdien ('den retledte'), som fx angivet i Koranen 62:3-4 og i flere hadith-beretninger, som skulle retlede muslimerne og resten af verden i vor tid. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad var også den messias og den metaforiske genkomst af Jesus, som blev forudsagt af profeten Jesus og er nævnt i Biblen. Han var på samme vis også den metaforiske opfyldelse af de øvrige religioners forudsagte personligheder, som fx Krishna i hinduismen og Buddha i buddhismen. Han var den metaforiske opfyldelse i karakter og ånd – ikke bogstaveligt eller ved nogen reinkarnation eller genfødsel.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmads formål var at genoplive den oprindelige og egentlige islamiske lære, som den blev forkyndt og praktiseret af profeten Muhammad, og gennem dette at etablere fred i verden.

Islams Ahmadiyya Menigheds overbevisning er, at Jesus er død, som alle andre profeter, og ikke vil vende tilbage. Jesus døde dog ikke på korset, men overlevede og emigrerede til Indien, hvor han døde en naturlig død.

Islams Ahmadiyya Menigheds overbevisning er, at Hazrat Mirza Ghulam Ahmad forudsagde menighedens åndelige lederskab i form af 'khilafat' som også er guddommeligt installeret. Khalifa'en anerkendes som den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menigheds åndelige og organisatoriske overhoved og ethvert medlem af menigheden forventes at vise khalifa'en loyalitet og lydighed i alt godt. Khalifa'en fortsætter grundlæggerens arbejde og leder menigheden i dens arbejde for åndelig udvikling, fred og sameksistens gennem kærlighed og tolerance.